

1.

IV

Fattigsvärd!

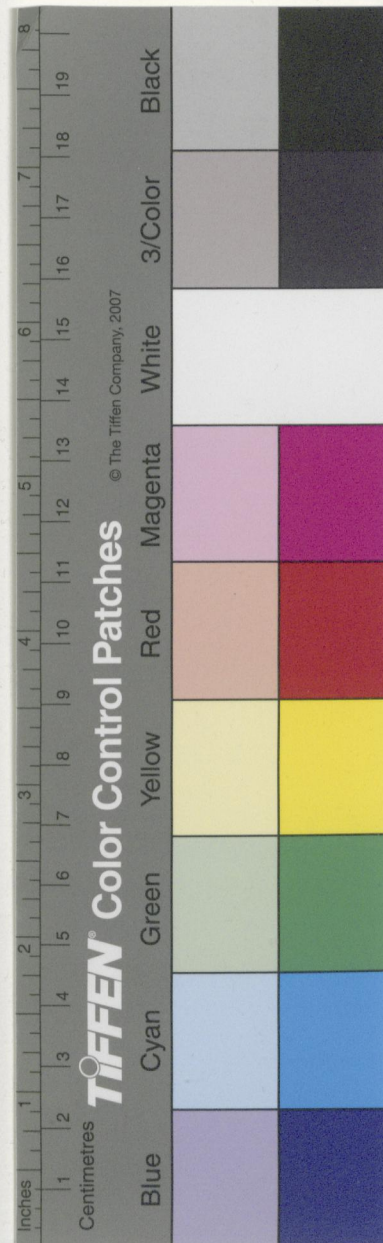
St Petersburg 13 Februari - 87.

18 årig brud. Klädd. Kostad
1400 Rubel

Min älskade!

Skatte ni alla friska och glada sitta
samlade under takhimmeln i den
käraste matstall på jorden och med
vänliga, mysiga och enigstän öhöra
och så detta brev! Jag får ibland
en oro öfver mig för er skull, som
om mitt samvete inte vore tillräckligt rent,
men jag lutar på, att om jag behöfves
benäma, så skilja in: barm och
att om brev lita vänta på sig ibland,
så är det blott ett lugnande tecken,
jag kan ju lita på det!

Jag har varit ganska nedslagen öfver
att en del vänner går förlorade för mitt
arbete just då jag väl har kommit
in på det. Händelserna i dag
har beslutat att jag får gå till Prema
med vilken att alltid kläda mig
vid hemkomsten och väl vädra den
klädning jag haft der, hvilket jag mår

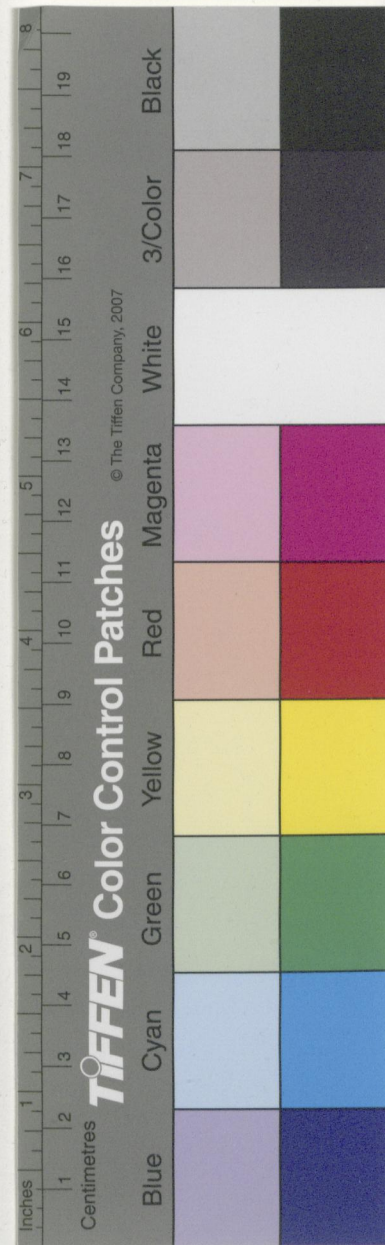
terligt vis mycket gerna går in på, och
så jag och han undgå att låta andra
öfver hvar de så dagligen vilja taga
emot Elisabetta Markowna. (Wolffordus)
som derelste konneman från de julka
utan någon som helst undtänning.
Således om det g. Konnemes något återkom
från P. i morgon, så får jag det en fredag
till min tredje lektion, tånt ett tredje
innehåll! Och nu har jag varit här i ett år!
Desse sista dagar har jag varit här i ett
år till gränt mycket broderi på nyttigast,
Lacka Grigoroff's nettalkjortar. Jag har
i särse tillägnat tillägnat det. Doris att
tala om det för honom, men det är jag
troligt att hon tyckt mig eftersom jag
i dag i s. besökens ten från Nyberg, de
jag åt ett middagsseur ett Guldberg's Rost.
till hans bröllopp nästa lördag. Han
gifter sig med en 18 årig flicka, Vittoria
Lafitowa, dotter till en senator och till
hörande den förmåna världen. Till
ingvelen i Ryttan skall jag fara och
hålla liten sken och under minna vin.
gar, det skall bli ett mycket intressant

ett år, men sedan fara i och så hem.
Mercy och jag, så de andra fara till bröl
lofsgården på söndagen. Doris skall ha
va sin brudklädning på, hvit och berrig, till
tillförsämr i hafva något blommigt hvitt
bröllofsdräkt till. Jag är glad att dessa
vara beunn till tjänst, utan med så
angående hela klädningshistorien. I
allmänhet så af blommor och solffäder,
jag är som en ett nygärdt barn i
dessa ting. Societen Konnemes att bli
fin för tillförsämr de efter. Brudens
klädning var kostad 1.400 Rbl.!!!
I kortet skref jag till honom att jag har
ett "Mignon" på Italienska operan, den
var förra onsdagen i sällskap med både
familjerna Hyberg och öfverste Wittmunde
från H. förs, som är här på resa och bor
hos Albeds. Madame Ferni Germano
var en röt, poetisk, enkel Mignon,
med betaglig röst och intelligent spel
icke så tillfälligt och graciös som Galli
Marie, som som sagt mycket beöf
Madame Repetto var samma tannrö
stad, enformigt och ett Pauline som

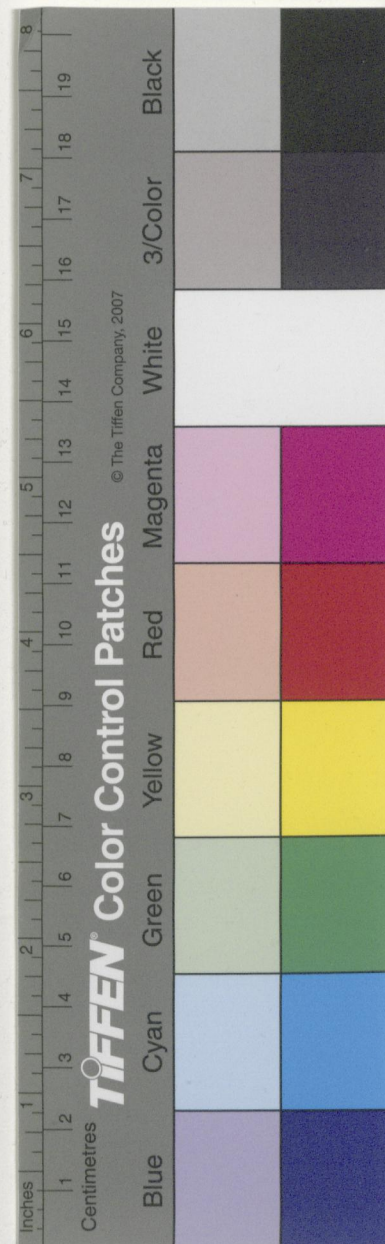

41.

man alltid får se, Wilhelm Meister
gafs af L. r. Vaters, en ganska trädig tenor.
Vi äto mycket konfekt och hade utmärkt
roligt i en god bage på 2de naden. Alfred
söjde mig hem. Dagen derpå ville Dr
St. hafva oss med på spanska Theatern,
der det var hans déjourné. Jag stredade
mot af flera skäl, först emedan jag
icke ville stå de äter skulle bjuda mig,
och så för att jag var trött efter gårdagen
då man äter Moussit hem bl. t. Men
doktorn är omöjlig, rätt omöjlig, att få
ifrån en engång fattad ärgt eller icke,
och när han vill gå på Theatern och ha
sällskap, så hjälper rätt inga invänd-
ningar. Vi föro då af utan att ha biljetter
på förhand, ind framkommiten förmåns
att alla voro utsålda, utom på 1de naden.
Doris och jag ville båda helst sända om,
men icke; upp skulle is ^{te} "pasadint"
och åtminstone "förölla" om man kunde
se och höra skrifån. Det var naturligtvis
besatt med både det ena och andra, men
engång der sände is icke om igen, så bogen
var betald. Vi fingo dock riklig ersätt.

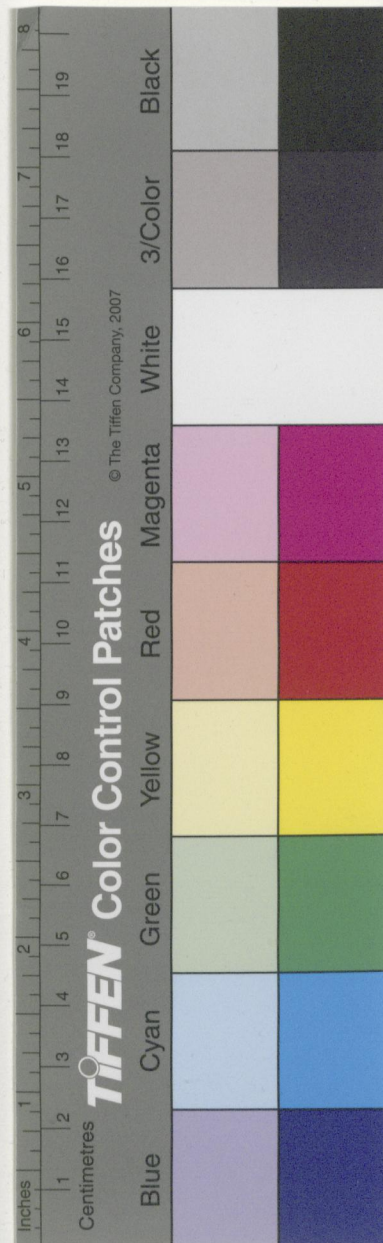

min i det genom bestiga programmet.
 Först ett ståtligt stillet hämt i lakt
 från Palais Royal Theatern i Paris, oss en
 tyck corsetfabrikantens kärlekshistoria
 som icke kan stäpa bättre, än att hon på
 en syltburk i stället för beises de l'annee
 skrifves beise de l'annee! Öfvermådig
 ståtligt speladt! Sedan kom Dumas
 "Les Demoiselles de saint-by". Händer
 pappa till den? Den spelar under mod.
 Maintennas rgering och var ^{här} bysso syns
 med påsktulla kostymer. De båda tiel
 tärnorna voro för innerligt värma i sine
 kloster dräkter, de voro två pensionärer
 som (icke mot sin vilja) röfvas från saint
 by. En i mitt tycke utmärkt rolig, sin
 gammal pjer och förträffligt spelad.
 Upplänade alldeles vår ståtliga plats och
 både ofantligt roligt. Vaktarna sjelf var
 mäkta genesad för den, vatt sjelf på
 sin släpats, en tjänst, och täcktes hufvud
 Monna upp och helra på oss.
 I tordags bestöto Doris och jag att besöka
 de fattiga vid beises gata, som invändes
 bönestriften och understöd till fattig-

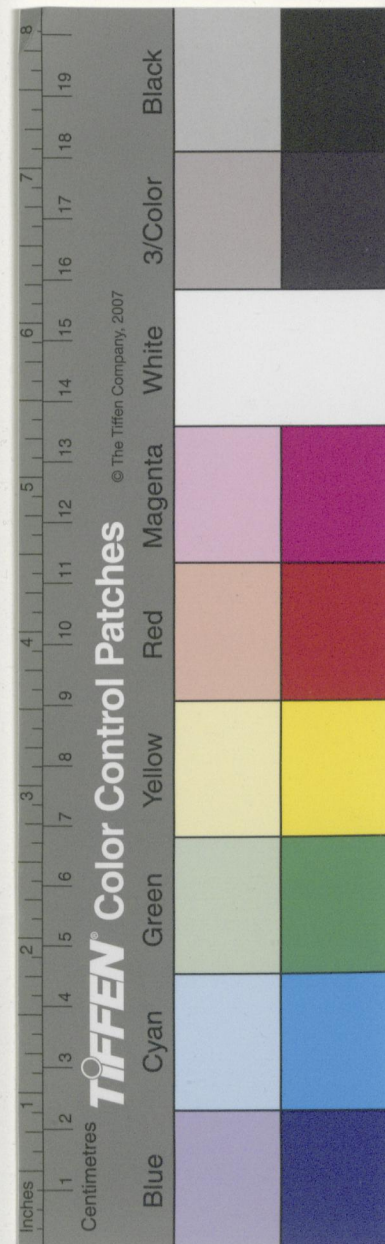
Hamiten i distriktet. De voro ju mer
än 7 denna gång, men äro ibland 20.
Doris sade också, att dessa långt ifrån
voro af de rikeste. Jag köpte tvettbröd
i en stor påse och gaf åt ett par gummor
och några små nysta barn. Doris skref
upp alla deras förhållanden och dess af be-
ror sedan om de få hjälpa eller ej. En tyg-
te vi att vi voro värd det, men de andra
tyckte vara böde, mygga, luggliga och
dock i brio på det nödvändigaste. En
starkers mor, som snart väntar en flut-
liter, siner att föda gret så ohyggligt der-
öfver och en granngrinna sade att hon
gör så rätt och dag. Doris tyckte gifva den
ne litet små kläder i fellesens första.
Det var af stort intresse för mig att se
och se denna sida af P. borg och jag vill
gera ofta gå med Doris, jag vet att
pajuga och manna i. Beller hafva nå-
got emot att jag med små gummor då
och då skotas en liten gusglint i en
sådant sorglig tillvaro. Sedsamt hörd
att jag ej förstår deras besättelser!
Härnäst skola vi besöka 4 fattiga systrar,

som i 20 år nytt handskar till ett stort
magasin och ända trilla på att svälta
idjäl. De få 4 Pöb för ett dussin hand-
skar, och klamma om de alla tre arbete
färdigt förtjerna 25 Kop. om dagen tillrämnas
alla har en sjukhus och stora stän smygern
för dörrer, det är något att druggligt!
Elisabetta Marlowna hade bläddert hos
hög till den sjukta och såg då deras elände
meru de två friska sitta bläddra i "dis-
trakt", som hon uttryckte sig, bläddra ut-
svultna och mydde på några fina salband
skar. Det är att göra en del roman om!
utbrast hon. De hafva aldrig tiggat, men
nu när hon gaf dem pennningar till ett
mål ordentlig mat hade de värtan med
glupskhet dräktat sig öfver dem. Då
jag skrifver härnäst kan jag väl be-
räta mina egna intryck af besöket i en
sådant bene.
Den 14. i förtidags gjäll voro ryttmästar
Laska med fästare här varit förbren
Hrabbe. Det kunde ej bli något all-
mänt treffligt samtal, ty hvad man
än talade för ett språk, fanns det all-

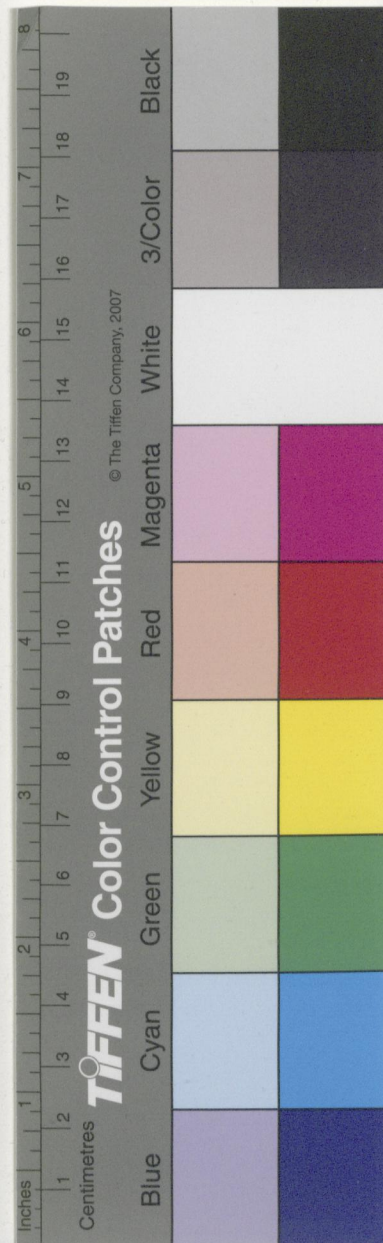
8.

tid någon, som jag kunde deltaga i sam-
 talet. Men talades rykte, till stor förmå-
 na för mig, stället. Fröken Saljillowa
 var jag tröt och var ganska tröt och
 trummen, Waubke desernot glad och
 munter, vi blefvo stax bekanta. Jag
 lojades att ni nu ändtligen fått det
 paket jag sändt med fröken Stjernvall
 och att dess innehåll jag iwo hafva blif-
 rit "gammalt", "shuru det måste
 sparas färdigt inlagdt i 4 dagar, em-
 san fröken L. skjöt upp sin hemresa?
 Om ni ~~kan~~^{vilja} ställa i ordning någon-
 ting att skicka, t. ex. pepparkakor
 och de små ting jag bedt att få, hvar-
 till jag ber Toivo lägga min en brun
 solfjäder från min lilla lada i bruna
 bysän i en säck och till venster samt
 Toivos håterskittare, hvidden jag så
 nödigt skulle behöfva här och iöfjigen
 kunna låte reparera så att den blefve
 duglig, — ja så blir det ett tillfälle
 i veckan efter nästa vecka. Woldemar
 reser så till H. förs på par dagar, men
 det är en stor beaktighet, så att ni

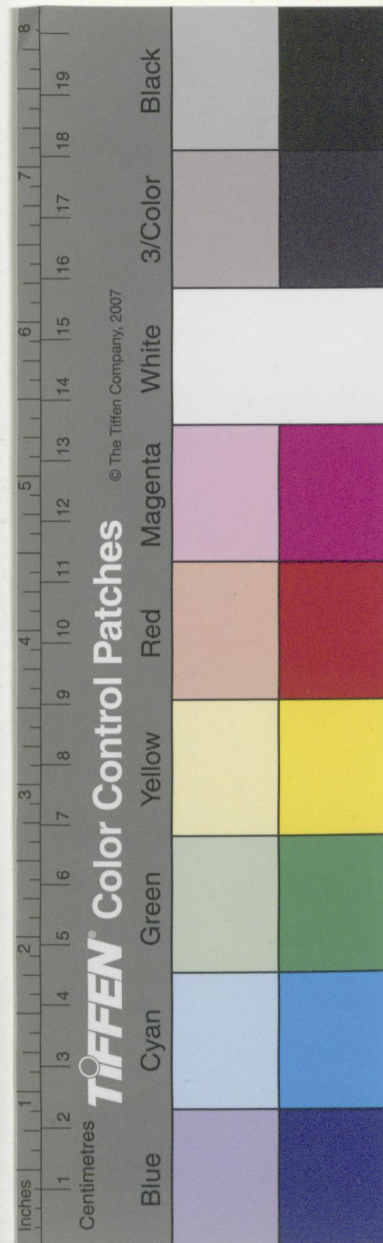
9.

må ingalunda nämna om det för
 någon svenskare, som väl ihåg det!
 Vi minna då också skriva till mig
 om det är något som jag kunde skriva
 till er med honom. Han var här i dag
 och i söndags var hans mamma och
 Helene här och besökte på mig, så
 vänliga och snälla. I går kom också
 Sigrid Gripenberg, i och ut för att om-
 fatta att dessa Karantän nu har upp-
 hört, så att jag kan gå till den när som
 helst. Sedan för jag till Nybergs, där
 jag ej varit mer än en gång, åtous då
 de bjöd mig på theater. I sön-
 dags var Doktorens déjourné igen och tysk
 theater, "Les lustige Krieg", operette af
 Strauss. Doris, som sett den förrut bytte
 sig ej om att gå twar för doktorn. Föd
 mig alltså och tog en lästolsplats bred
 vid vin för mig. Det var just ingenting
 "vidare", den tyska truppen är mer
 än offligt skat, och just upbudlösa
 va gåfvo oss alldeles illa. Sjelfva pjesen
 var ju ganska lustig, de föreställarna
 en trupp amazoner i de närmaste halft

gärnliga haft militäriska dräkten
med stafsbalbon, desas krigsprop, var:
"Här geber oss åter en sterber reich
i dag har jag välat flitigt beundra
en liten rovia i Lepia, det är ganska
svårt, fäse med Premaggi i äger desom
i morgon, jag hoppas emelligen att få
lekton, eftersom intet återbud har
kommit ännu. Håsom därefter kom
bref från Gamlet, genom vänligt
och muntert, deri han hafte på allvar
lyden mig till H. bliven till den 15 de
des stora hoppa en bit hos sig. För öfrigt
inschött det den föga trefliga under-
rättelsen att meddela Munsterbylän
att han öngligt för närvarande kan
höja den stora tafflan, emedan han
icke har plats för den i desamma
varande rumm, något om jag långt
för detta tänkt på. Han har ju hörd
den ena tafflan efter den andra, f, g
st. redan i vora der. Nu just har han
reklia högt ett stort landskap. För
att första Munsterbylän skriver
han, att de hoppas på realisierandet

af den glada sommarskansen med ösa
till Finland och att han då hoppas få
göra ett besök i M. stallet och väja
sig en mindre taffla till minne af
Finland. Det är väl bäst att jag öf-
skriver detta oräddkoniga svar till
artisten för att ej plåga pappa dermed.
Gamlet gaf mig i Kommission att höja
ordens band åt honom till Stanislas kan
som han fått redan ännu f, f, för hvad
väl gjordt har jag svårt att begripa.
Han delar sina vännen på Budden
"venligt iia St. P. burg". Från Sophie
hade jag i dag ett långt och kärt bref,
om som snart har någon berättelse med
fätkarna, så helst och tacka för det!
Hog vill jag ju gärna skrifa ofta till
alla de snälla men också, som bror
mig desom, men det blir väl inte
till. Doris tyckte redan att jag inte
annat gör än skriva. Vi går reste
ganska tillfälligt Partha till Lauruska, nu hop-
paras att efter snart skall lära sig
svenska. Hon kan utantill alla verser
na ur Finns lidenboll, en del af dem

12.

i den nya Pletsch botten och alla från
"Barnekammarsens rum", men på det be-
färgdaste läser hon dem med sin lilla
nylilla tunn. Jäg irrade hvarre engång
Toms porträtt, och när går ingen dag
som hon ej kommer och berättar för
Tom och outtötligt i sina drömmar vill
att jag skall berätta om Tom Tom och om
detsamma. En dag sade hon helt ä pro-
pos i matsalen "tante Lise, sken
batta af Tom!" Det rörde mig, men
ni tro, att höra nure min kära hund
änna efter sin död minner spesten.

Vän är ingen klot hund, dock tror
jag att han är en Houplets idiot,
många oroder har han och han stjäl
tvadhetet åt barn. Han kommer öfver
och beskräffas han, så tito han och
är uppstuderig. Stickers Vän ingen
har uppfostret honom då han var liten
nu har man givakt med honom!
Hur artas sig Pompe jossu, visat
han några tecken till intelligens? Och
har han lärt sig tyda? Är Baby
änne söfver utborade, eller rättare sagt,
är hon ännu hans?

